

JĖZUS BUVO MIRĖS, O DABAR GYVAS

V. Rimšelis

Skaitydami Kristaus nukryžiuotą ir mirties aprašymą, gauname įspūdį, kad įvykis vyko labai greitai. Evangelistas Markus sako, kad „buvo trečia valanda, kai jį nukryžiuojo“ (Mark. 15, 25), o kai mirė, buvo devinta valanda (ibid. 15, 37). Pagal mūsų skaičiavimą Jėzus buvo nukryžiuotas ryto 9 val. ir mirė 3 val. popietę. Ant kryžiaus jis iškabojo šešias alandas. Kryžiaus nešimo procesija pradėjo anksti rytą. Visi skubėjo, nes „buvo prisirengimo diena, ir žydai nenorėjo, kad būnais liktų ant kryžiaus šeštadienį, — nes šeštadienis buvo didelės šventės diena“ (Jn. 19, 31). Kad greičiau numirtų, dviem vikarariams, kurie su Jėzumi buvo drauge nukryžiuoti, buvo sulaužytos blauzdos. Kristui blauzdų nesulaužė, nes jis jau buvo miręs. „Tik vienas kareivis ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens“ (Jn. 19, 34).

Jau pavakare Juozapas iš Arimatėjos nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. Pilotas, patyręs, kad Jėzus jau miręs, leido Juozapui nuimti kūną nuo kryžiaus ir palaidoti. „Taip pat atvyko ir Nikodemus, kuris pirmą kartą buvo atėjęs pas Jėzų nakčia. Jis atsigabeno apie šimtą svarų miros ir aloės mišinio“ (Jn. 19, 39). Ten, kur buvo nukryžiuotas Jėzus, buvo sodas ir sode naujas kapo rūsys, kuriame dar niekas nebuvo laidotas (Jn. 19, 41). Juozapas su Nikodemu palaidojo Viešpaties kūną pagal žydų papročius kapo rūsyje, kuris buvo iškaltas uoloje, ir užritino angą akmeniu (Mrk. 15, 46).

Rytojaus dieną aukštieji kunigai ir fariziejai išreikalavo iš Piloto, kad kapas būtų saugomas. „Tada jie nuėję paženklino antspaudu akmenį ir pastatė sargybą“ (Mt. 27, 66). Aukštieji kunigai ir fariziejai žinojo, kad Jėzus, dar tebegyvendamas, yra pasakęs, kad jis prisikels iš numirusių. Todėl jiems buvo labai svarbu apsaugoti kūną, kad kas jo nepavogtų ir paskui nesakytų, jog Jėzus prisikėlė iš numirusių. Sargyba galėjo apsaugoti kūną, kad kas jo nepavogtų, bet negalėjo apsaugoti, kad jis neprisikeltų iš numirusių.

Šv. Matas labai vaizdžiai aprašo Jėzaus prisikėlimą. Angelas nužengė iš dangaus, nurito akmenį ir atsisėdo ant jo. Jo išvaizda buvo tarsi žaibo, drabužiai balti kaip sniegas. Pamatę tokį neregėtą vaizdą,

PRISIKELIMAS

žemei sudrebėjus, sargybiniai persigando, apie kurį liudija to laiko žmonės.

Jie atbėgo į miestą ir pranešė aukštiesiems kunigams, kas buvo įvykęs. Šie, pasitarę su įvykiu, kuriuo remiasi mūsų tikėjimas ir seniūnais, davė sargybiniams daug pinigų, visa mūsų krikščioniškoji teologija. Apie ir primokė sakyti, kad kūnas buvo išvogęs. Jėzaus prisikėlimą Paulius rašo korintietis, kai jie miegojo. Evangelistas pastebi, čiams: „Jei Kristus nebuvo prikeltas, tai kad „tas gandas yra pasilikęs žydų tarpe jūsų tikėjimas tuščias, ir jūs dar tebesate iki šios dienos“ (Mt. 28, 15).

Prisikėlimas iš numirusių Jėzaus Kristuje yra žuvęs. Ir jei vien dėl šio priešams buvo ir yra didžiausias pralaimėjimas. Jis turėjo būti miręs, o pasirodo mes labiausiai apgailėtini iš visų žmonių“ gyvas ir vėl veikia. Jėzaus prisikėlimas (1 Kor. 15, 17-19).

žmonijos istorijoje yra vienintelis toks įvykis. Mūsų laikais kai kurie teologai pradėjo mokyti, kad Kristaus prisikėlimas, su juo gyveno prieš mirtį ir po prisikėlimo nors ir yra įvykęs žmonių istorijoje, bet keturiasdešimt dienų. Tie liudininkai nėra istorinis įvykis. Šis mokslas atėjo iš Rudolfo Bultmanno, vokiečių protestantų teologo ir egzegeto, kuris pradėjo kalbėti apie istorinį ir tikėjimo Kristų. Tikinčiam žmogui svarbu žinoti, ar Kristaus prisikėlimas, kurį jis tiki, tikrai įvyko ar ne. Jeigu įvyko, tai jam ir yra istorinis faktas, nužudė Jėzų, prikaldami jį ant kryžiaus,

Apie prisikėlusį Jėzų liudija tie žmonės, kurie matė jį mirštantį ir palaidotą, kurie su juo gyveno prieš mirtį ir po prisikėlimo keturiasdešimt dienų. Tie liudininkai skelbė nukryžiuotą ir prisikėlusį Kristų vieniems žmonėms. Jie liudijimą patvirtino savo krauju ir mirtimi. Išskyrus Šv. Joną, visi apaštalai buvo nukankinti. Šv. Petras Sekminių dieną aiškiai kalba žydams, kad jie nedorėlių rankomis prikaldami jį ant kryžiaus,

POPIEŽIUS IR JAUNIMAS

Ppp. Jonas Povilas II savo kalboje 18-tai Taikos dienai pabrėžė sunkius laikus, kuriuos pergyvena šių dienų žmonija — grėšia prievarta ir sunaikinimas. Didžioji nesantaikoj randasi įvairios socialinės grupės, tautos ir valstybės. Yra daug neteisybių, dėl kurių protestai yra jėga užgniaujami. Yra daug tautų, kurios diktatorinės valdžios neduoda nei pačių pagrindinių žmogaus teisių, neturi laisvės nei galimybių pačios nuspręsti savo likimą. Vytai ir moterys kenčia nežmonišką priespaudą — rasiniai skirtumai, priversta emigracija, tortūros, badas, miseria, neleidžiama laisvai išpažinti savo tikėjimas nei savo idėjas.

Labai svarbu pažinti ir išnagrinėti tų konfliktų pagrindines priežastis, kurios turi įtaką, kad taika pasaulyje yra tokia silpna ir nepastovi. Tokias priežastis reikia ieškoti įvairiose ideologijose, kurios dominavo mūsų amžiaus pradžią ir dabar jį valdo, pasireiškdamos politiniame, ekonominiame ir socialiniame gyvenime, kontroliuodamos žmonių mintis ir jausmus.

Bet prievarta ir neteisybė turi gilią šaknis kiekvieno individo širdyje, kiekvieno mūsų širdyje, pasireiškdamos kasdien žmogaus mintimis ir darbais.

TAIKA IR JAUNIMAS ŽENGLIA KARTU. Problemos šaukia visus į bendrą darbą. Viltis geresnių laikų įpareigoja mus visus tam darbui. Bet šiandien noriu kalbėti, sako popiežius, apie uždavinį kurį turi jaunimas, kūriant tikrą taiką pasaulyje. Visame pasaulyje pradeda jaunimas sau statyti klausimą: ką galiu aš padaryti? ką galime mes visi kartu padaryti? kur veda mūsų keliai? Jie nori prisidėti prie visos žmonijos išgelbėjimo, žmonijos, kuri yra sužalota ir silpna. Nori rasti ir duoti naują sprendimą senoms problemoms. Nori sukurti naują, broliško solidarumo, civilizaciją.

Pirmas šaukimas — kvietimas, kurį darau jums, jauni vyrai ir jaunos moterys, yra šis: Nebijokite. Neturėkite baimės, kad esate jauni, kad trokštate tikros laimės, grožio, amžinos meilės, kurios troškimas glūdi jūsų širdyse.

Taikos ateitis yra jūsų širdyse. Kad sukurtumėte istoriją tokią, kurią jūs galite ir privalote kurti, turite ją išgelbėti iš klaidingų kelių, kuriais ji dabar eina. Kad tai galėtumėte padaryti, turite būti tokiais žmonėmis, kurie pilnai pasitiki žmogumi ir giliai tiki jį žmogaus pašau-

Jaunos Brazilijos lietuvaitės sveikina popiežių Joną-Paulių II Marakana stadijone

kimą — realizuoti ateitį gerbiant tiesą, žmogaus vertę ir individualines neliečiamas kiekvieno žmogaus teises.

KĄ JŪS GALVOJATE APIE ŽMOGŲ IR APIE DIEVĄ. — Tarp neišvengiamų klausimų, į kuriuos turite ieškoti tinkamą atsakymą, pirmas ir pagrindinis yra šis: Kokia yra jūsų sąvoka apie žmogų? Kas jūsų manymu sudaro žmogaus asmens kilnumą ir didingumą?

Klauskite savęs, kokiais asmenimis jūs patys norite būti ir kokie turėtumėte būti kiti žmonės, kokią kultūrą norite sukurti. Statykite sau šiuos klausimus ir nebijokite atsakymo, nors jis jus ir priverstų pakeisti kryptį jūsų minčių ir jūsų idealų, kuriems norėjot būti ištikimi.

Šis pirmas klausimas mus veda į kitą dar svarbesnį ir pagrindesnį: Kas yra jūsų Dievas? To neįmanoma atskirti nuo tautų istorijos. Šiandien žmonės yra išstatomi pagundai atmeti Dievą vardan savo paties žmogiškumo. Kur tik įvyksta tas atmetimas, ten baimės šešėliai ištisia savo netikrumo apsiaustą.

Jonas Minelga

VELYKOS

Linksmą dieną...
Gieda širdys.
Jų šiandieną
Nenutildys
Nedalia karti.

Aleliuja!
Juk tikėjau:
Kelsies, Kristau
Atpirkėjau,
Būsi čia — arti.

Varpas gaudžia.
Mes prie karsto.
Audronėlė
Jį nubarsto
Ašaros lašu!

Linksmą dieną...
Širdys gieda.
O, puriena,
Tavo žiedą
Viešpačiui nešu!

Halina Mošinskienė

PASKUTINĖS VELYKOS LIETUVOJE

Viskas likę atmintyje iš tų 1944 metų įrėžta lyg įkaitintu plienu. Tas supras, kas pergyveno paskutiniojo karo pabaisos siautulį. Gal tuo pačiu atgaivins ir savo prisiminimuose įdomių epizodų, kuriais galėtų pasidalinti su skaitytojais. Mes esame — kurie dar gyvi, tų visų įvykių liudininkai, taigi jei mes nusišypsime išgyventą, kad ir savo kuklumo pateisinimui, mūsų krašto — Lietuvos istorijos puslapiuose nieko nerasime iš tų laikų — jo lyg nebūta. Remiantis Dr. Domo Jasaičio daviniais, laisvajame pasaulyje yra apie 1.000.000 lietuvių. ("Suvažiavimo darbai" IV tomas L.K.M. Akademija) — Daleisime kad 1944 m. iš Lietuvos pasitraukė 100 tūkstančių pasiskleidusių po įvairius kontinentus. Jų tarpe daugumoje buvo inteligentijos likučiai, kurių nespėjo sunaikinti arba "pagrobtį" sovietinis ir vokiečių nacionalistinis lietuvių tautos masinis genocidas.

Per 40 metų, savaime suprantama, tos inteligentijos gretos labai praretėjo, nes ne visiems duota dovana sulaukti senatvės. Bet yra išlikę tie, kurie iš Lietuvos išvyko pačiame jaunystės pražydėjime — dar nei gimnazijos abitūros sulaukti nespėję.

Šiandieną jau vėšliai subrendę, jie tikrai gali labai ir labai daug įdomių lapų atskleisti iš savo pergyvenimų ir įspūdžių, kurie jaunystėje stipriausiai įsirėžę. Tai būtų labai svarbi medžiaga "Lietuvių išėivijos istorijoje", — tikiuosi, kad jau yra kas ją rašo.

Kadangi šiuo metu esame Gavėnios susikaupime prieš tradiciniai švenčiamas katalikuose Kristaus Priskėlimo iškilmes, grįžo mano prisiminimai iš tolimos tėviškės, nostalgijos sužadinti ir noro pasidalinti ja su skaitytojais.

1944 m. Velykos buvo vėlyvos, beveik balandžio m. pabaigoje. Pavasaris žengė visu puošnumu nutirpdęs sniego pusnis. Nemunu slinko reti ledo ižo likučiai. Panemunės šile pražydo kilimais melsvos žibučių akutės, net mano 3-jų metų vaikelis pa-

matęs šaukė: "Mama, kaip gliažu". ir puolė jų skinti. Pamokinau, kad skintų gėlytę nuo šaknų — tai pri-rinkome gražiausias puokštes.

Namuose ruošiamės Velykų švenčių vaisėm: (Tuo metu turėjau pas save priglaudus nelegaliai iš geto pabėgusią "Onutę", jos brolių "Joną" ir "siuvėją Marianą".) Valėme butą, vėdinome, plovėme, šveitėme visi įsi-juosę, net nagai atšipo, rankos suskerdėjo.

Didžiąją Savaitę, buvo jau atostogos gimnazijoje, tai puolėme kepti, virti. Dar buvau neprityrusi "virėja", bet mano padėjos prikepė tokių skanėstų, kad jau nebevovo nei kur padėti, Paruošėme ir kumpį ir žąsį ir visokių kitų mėšų. Net iki šilo sklido kvapas iš mūsų virtuvytės. Neišėjau iš namų, "nei kalbos" apie bažnyčią. "Bažnyčia" buvo mano namai ir mano šeima. Visą laiką akyli, visą laiką įsiklausiusi į svetimus žingsnius...

Didįjį Šeštadienį "Jonas" išdrįso pavakary pasivaikščioti. Grįžo su glėbiu beržo svyruoklio liaunų šakelių žirginėliais siūbuojančių ir jau pirmuosius lapelius lyg žalsvus aploktėlius išskleidusius. "Mariana" su mūsų Jurgeliu išdrįso į šitą nulinguoti ir atnešė glėbius pirmųjų gėlyčių. Vaikiuko akutės žvaigždutės spindėjo, skruosteliai "obuoliukais" paraudo. Mudvi su "Onute" pataisais ir uogienojais baltą

lino staldenyte apsiuovome, į vazas ir krištolo bliūdelius gėles ir beržo šakeles sumerkėme...

... Ir iš tolo suskambo Panemunės bažnytėlės varpai. Popusiaunakčio vos kelias valandas numigusios puolėme stalą dengti. "Margučiai" — Jono ir Jurgelio dažyti pirmoj eilėj. Dū hincintų vazonai — nebepamenu kur juos gavau, gal su pasveikinimu nuo savo mokinių. Ir toliau visi atsigavėjimo bliūdai, "bobelės", pyragai, saldumynai gardumynai.

Rūžavos spalvos servizas, sidabro šakutės, peiliai, visuose tarpuose žibūčių puokštelės ir beržo žirginėliai siūbuoja nuo vėjo srovelės...

Pasirėdžiusios moteriškaitės, kas kuo... Vyrai nusiskutę. Jurgelis, kaip zuikelis aplink stalą strikt pastrikt... Mažoji Liudytė ant Onytės rankų, kaip pampuškėlė šypsosi mėlynomis akytėmis.

Sustojame prie stalo: "Na, tai linksmy Velykų" — sako šeimos galva ir paėmęs margutį: "Susidaužkime". Daužome margutį ir pasibučiuojame... Moteriškosios sudrėkusias akis plaštaku nubraukia. Man taip gera ir lengva širdyje — tokia didelė ir graži mano šeima. Už langų ošia senas šilas, pavasaris kelia gyvybę iš krauju nulietos žemės, Nemunu plaukia paskutinis izas, o širdis šaukia Aleliuja. Aleliuja.

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO**
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

TARPTAUTINIAI JAUNIMO METAI, IR MŪSŲ MOKYKLOS

Nesakau, kad organizuojant šeštadieninę mokyklą, nereikia lėšų nei pasišventimo. Reikalinga pirmoje eilėje patalpos; ir, jei galima, su atatinama vieta žaidimams. Toliau reikalinga ir susisiekimo priemonės, nes daugelis tėvų neturi galimybės vaikus atvežti į šeštadieninę mokyklą. Reikia apvažiuoti norinčius lankyti mokyklą; ir vaikai, kad duotų tinkamą rezultatą, privalėtų pasilikti beveik visą dieną mokytojų priežiūroje, kur pietų metu būtų galimybė parūpinti pietus ar padorius užkandžius kaip vaikams, taip ir mokytojams. Kitą dalį vaikų galėtų atvežti patys tėvai, kurie turi automobilius ir net juos parsivežti pietums. Mokykloje vaikai ir vyresniojo amžiaus tautiečiai turėtų būti suskirstyti grupėmis, kur būtų einamas pradžios mokslas, mokomos dainos, lietuviški šokiai, įvairūs rateliai, žaidimai, gal būtų galima paruošti ir vaidinimų, kas visiems patinka, o vaikai turėtų progos pasirodyti scenoje savo tėveliams ir šiaip publikai. O su vyresniaisiais būtų galima pradėti ir pasikalbėjimus apie mūsų Tėvynės papročius, auklėjimą, moralę, kultūringumą ir t.t.

Mokytojų visoms srtims atsiras tikrai, tik reikia mokėti surasti tinkamus asmenis, su jais pasikalbėti ir dalinai jiems padėti, nekuriems gal susisiekimo priemonėmis. Jei galima jiems parūpinti ir užkandį, tai jie su mielu noru pašvęs bent vieną dieną per savaitę.

Nereikia, kad mokytojai būtinai būtų profesionalai, ar baigę Universitetus ar kitokios mandrybės mokslus: gana, kad jie žino lietuvių kalbą ir turi gabumų kitus pamokyti. Mes turime dar kolonijoje ir profesionalų mokytojų, kurie anais laikais buvo mokytojai čia, Sąjungos mokyklose. Kodėl su jais nepakalbėti ir nesusitarti?

Tai tokios yra perspektyvos kolonijos švietimo ir jaunimo auklėjimo darbe, tik reikia sustatyti smulkia

programą ir su pasiryžimu imtis šio taip reikalingo darbo. Kitaip mes visi būsime lietuviybės graboriai.

Kadangi kolonijoje švietimo bei lietuviybės išlaikymo problema nėra ir būti negali joks monopolis, todėl šventa pareiga, ypač šiais jaunimo metais, visiems, kas tik myli savo Tėvynę, stoti į darbą.

Šiuo momentu, manyčiau, kas turi visus davinčius šiam lietuviškam ir patriotiškam darbui tai LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOJE. Iki šiol ji nėra pasirodžiusi ryškiau šioje srityje. Kaip žinoma, Lietuvių Sąjungos Brazilijoje pastatai buvo skirti tik švietimo ir kultūros reikalingams, ypač tada, kuomet mūsų kolonija pergyveno sunkiausius savo gyvenimo metus. Senieji imigrantai atvykę rado didžiausią krizę šioje šalyje ir didžiausią trūkumą valdiškų mokyklų, Naujųjų imigrantų vaikučiai, pasipylę purvinose São Paulo gatvėse, buvo atsidūrę be jokios mokyklos. Tėvynė, nors ir nualinta, tik po didžiojo Karo, tuojau atėjo į pagalbą ir pastatė įvairius pastatus mokykloms, kurie iki šiai dienai tebelaukia progos vėl prisidėti prie kolonijos švietimo darbo.

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, dėka jos Valdybos narių organizuotumo ir darbštumo, po nekurių sukrėtimų, visais atžvilgiais yra tvirčiausia organizacija, kaip lėšų, taip ir patalpų atžvilgiu.

Tikiu, kad šis mano pasiūlymas Sąjungos Valdybos bus apgalvotas ir apsvarstytas su didžiausiu rimtumu, nes visi Sąjungos Valdybos nariai yra puikūs lietuviai ir patriotai. Ne užmirškite, kad visi lietuviai padėjo mums įsigyti tuos rūmus kuomet mes buvome atsidūrę blogiausiose sąlygose. Tad ir šiandien Brazilijos Lietuvių Sąjunga negali atsisakyti padėti, su visu rimtumu, išlaikyti lietuvių ir švietimą mūsų kolonijoje. Būkite tikri, kad visa kolonija liks jums dėkinga, nes tai yra visos kolonijos pageidavimas. Ir toks prakilnus užsimojimas neliks be atgarsio ir viso pasaulio lietuvių tarpe ir ypač pavergtoje mūsų Tėvynėje.

Be abejo, jūs privalėsite įeiti į santykius su Lietuvių Bendruomene. Ji parūpins reikalingų vadovėlių ir knygų ir kit.

Būkite tikri, kad visa kolonija prisidės prie šio kilnaus darbo ir kiek išgalėdami jums padės, nes šis yra visų savo Tėvynę Lietuvą mylinčių lietuvių prakilnus darbas.

Kapit. J. Čiuvinas

BALANDŽIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Lietuvių Sąjungos Valdyba sveikina ir daug sėkmės linki savo nariams gimtadienio proga

- 03/04 — Antanas Stonis
- 04/04 — Jadviga Jakubaitis
- 06/04 — Elizabeth Bumbles Pinto
- 09/04 — Marijona Kleiza Misevičius
- 11/04 — Janina Postatni
- 13/04 — Arlete Dilis Silickas
- 14/04 — Mbnika J. Stasiulionis
- 16/04 — Algirdas Butkevičius
- 20/04 — Alexandre Bumbles
- 20/04 — Irena Saldys Bendžius
- 23/04 — Veronika Bratkauskas
- 25/04 — Katarina Birute Bagdžius
- 27/04 — Walter Postatni
- 28/04 — Antanas Voveriunas
- 28/04 — Helena Matuzonis Mendo

PARDUODAME automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS — adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

BRAZILAI VERČIA LIETUVIO RAŠTUS

Lietuviai įpratę matyti svetimų religinių ordinų vienuolius kuriantis ar dirbant Lietuvoj, o net neįsivaizduoja, kad kokio tai lietuvio įkurtas ordinas ar vienuolija galėtų turėti savo pasekėjų kituose kraštuose.

O vistiek yra ir taip.

Arkivysk. JURGIS MATULAITIS yra marijonų vienuolijos atkūrėjas. Ši vienuolija, gyvavusi Lenkijoj ir Lietuvoj, caristinės Rusijos spaudžiamą, praėjusio amžiaus pabaigoj buvo likusi su vienu, vieninteliu vienuoliu, kuris buvo ir "generolas", ir pavaldinys. 1909 m. Jurgis Matulaitis slapta įstojo į vienuoliją, ją atgaivino ir jos nuostatus pritaikė laiko reikavimams. Tokiu būdu tt. marijonai atsigavo — ne tik Lietuvoj, o ir kitur.

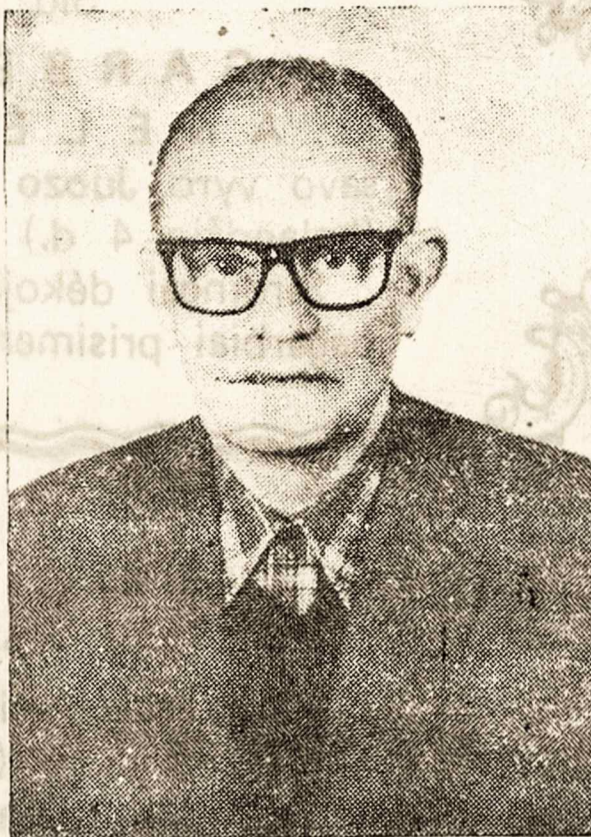
Brazilijoj, Kuritiboj, PR, yra tt. marijonų vienuolynas ir seminarija. Jie rūpinasi ir mūsų arkivysk. Jurgio Matulaičio-Matulevičiaus vardo išgarsinimu bei jo šventuoju paskelbimo byla.

Šiomis dienomis atėjo iš Kuritibos laiškas kun. Pr. Gavėnui: "Sužinojom, kad Tamsta esi lietuvis ir giliai pažįsti lietuvių kalbą. Todėl mes drįstame prašyti, kad išverstum arkivysk. Jurgio Matulaičio dienoraštį, parašytą lietuviškai. Mes jau bandėm versti iš lenkiško vertimo, tačiau nesam patenkinti; norime, kad būtų išversta į portugalų kalbą tiesiai iš lietuviško originalo. Jei Tamsta negalėtum pats, tai malonėk nurodyti kokį kitą tam tinkamą asmenį".

Aišku, kad kun. Gavėnas negali tokio darbo prisiimti, ypač dėl laiko stokos. Tačiau tiki (ir taip atsakė tt. marijonams), kad atsiras tarp lietuvių, mokančių lietuviškai ir portugalų, kas galėtų tokį darbą atlikti. Tai bus didelis pasitarnavimas ir lietuvių atžvilgiu. Ir mūsų šventojo išgarsinimas.

IR MEKSIKOJ SKAITOMA "MŪSŲ LIETUVA"

Iš Saltillo Coah, Meksikos, rašo kun. Juozas Kisielius, salezietis, gavęs SÃO CASIMIRO biografiją. "Nors ir užtruko kelionėje" — rašo — nuo kovo ligi liepos mėnesio". Ir dėkoja už MŪSŲ LIETUVĄ, "kurį ateina punktualiai ir kurią atidžiai skaitau, ir išsikirpęs kai kuriuos paveikslus bei straipsnius apie šv. Kazimierą ir apie Lietuvą, juos priklijuju storuose pašybos sąsiuvinio lapuose, sudarydamas Tėvynės istorijos albumą, kad ir meksikiečiai turėtų gražią idėją apie Lietuvą".

Mirus vienam iš pirmųjų Lietuvių Sąjungos Brazilijoje steigėjų ir jos ilgamečiui Garbės Nariui, policijos leitenantui

AŲA

JUOZUI JANUŠKIUI

Liūdesio valandoje Lietuvių Sąjungos Valdyba reiškia gilią ir nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir giminėms.

Aišku, šiam kilniam Tėvynės sūnui ir jos vardo skelbėjui meksikiečių tarpe reikėtų daugiau ir geresnės propagandinės medžiagos, galimai ispanų kalba. Juk žinom, kad kun. Kisielius ne tik skaito, o ir rašo ispaniškai net mokyklinio pobūdžio vadovėlius. Turėdamas daugiau medžiagos, galėtų praveisti ir didesnę propagandą. Kas nori ir turi galimybių jam patarnauti šioje srityje, štai jo adresas: Rev. J. Kisielius

Cardenas 251 Apdo. 409
SALTILLO, Coah.25000 —
México

Gerb.,

Siunčiu čekį Cr.40.000 "Mūsų Lietuvos" prenumeratos apmokėjimui už 1985 metus (prenumerata Cr. 30.000 ir auka Cr.10.000).

Jau beveik 4 mėnesiai, kaip esu po operacijos. Buvo įstatyti širdies arterijoms 2 tilteliai (ponte safena). Ligoninėje "Unicor" išgulėjau 12 dienų. Dėl įvairių komplikacijų teko vėl grįžti ligoninėn net 3 kartus trumpiems 2 — 3 dienų periodams.

Jau vaikščioju namuose ir šiek tiek lauke, gatvėje apie namus. Manau, kad iki vidutiniško pasveikimo dar užtruks pora mėnesių.

Su geriausiais linkėjimais visiems.

Su Pagarba

Algirdas Idika

MIŠIOS

už a. a. **JUOZĄ BAUŽI**

10 mirties metinių proga bus šio balandžio (abril) 10 dieną, 7 val. ryto V. Zelinės bažnyčioje.

Giminės ir pažįstami yra nuoširdžiai kviečiami dalyvauti pamaldose.

Iš anksto dėkoja

Anelė Baužienė

MŪSŲ MIRUSIEJI

Kovo 31, sekmadienį, savo namuose, rua Conde Prates, Mookoj, mirė **MARIJA (MARIJONA) KAVECKIENĖ**, 82 metų. Marijona (pagal dokumentus) Kuzmatizkaitė, gimusi Balbierišky, Mariampolės apskrityje, ištėkėjusi už Kazio Kaveckio, kartu su vyru ir dviejų metų kūdikiu 1929 m. atvyko Brazilijon. Gavo darbo kaip "špūlininkė" Cotonificio R. Crespi fabrike.

Vyras dar jaunas mirė; išmirė ir kiti giminės; Marija liko be artimesnių giminių Brazilijoj. Net ir varginai pasistatyta namą paliko ją pasižadėjusiem globoti svetimiem.

Mokoj, prie šv. Kazimiero parapijos, buvo uoli Maldos Apaštalavimo narė.

Ilgai sirgulavusi namie ir ligoninėj, aprūpinta religiniu aptarnavimu, ramiai sau užmigo namie praėjusį sekmadienį.

Buvo pašarvota šv. Kazimiero parapijos salėj. Klebonas kun. Pr. Gavėnas atlaikė Mišias prie karsto ir palydėjo į Camilopolio kapines.

7-tos dienos Mišios bus balandžio 8, pirmadienį, 20 val. šv. Kazimiero koplyčioj.

Mielajai Marijai jaukios Viešpaties ramybės.

**AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO**

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA – DIDŽIOSIOS SAVAITĖS APEIGOS

Didžiosios (arba Šventosios) Savaitės dienos yra skirtos giliau ir gyviau pergyventi mūsų atpirkimo paslaptis.

D. KETVIRTADIENIS: Eucharistijos sakramento įsteigimas ir įvedimas kunigų, per kuriuos ta Eucharistija kasdien atnaujinama.

Apeigos lietuviškai: 18 val.

Apeigos portugališkai: 20 val.

D. PENKTADIENIS: Kristaus Kančios ir Mirties pergyvenimas. Vienintelė diena metuose, kurioj nėra Mišių (tik Komunija).

Apeigos lietuviškai: 15 val.

Apeigos portugališkai: 16 val.

D. ŠEŠTADIENIS: liturginis pasiruošimas Kristaus Prisikėlimo šventei per savo asmeninį dvasinį prisikėlimą iš nuodėmingo gyvenimo. Prie to veida simbolinės apeigos prasidedančios nakties tamsoj, kaip velykinės žvakės šventinimas; paskui ilgesni liturginiai pamokymai (skaitiniai), gilesnė bendruomeninė malda, krikšto vandens pašventinimas su krikšto įsipareigojimų atnaujinimu, gyvesnis susitikimas su Prisikėlusiu Atpirkėju per Mišias ir komunija.

Pilniau šiems liturginiams veiksams suprasti ir juos pergyventi reikia ir rimtesnio asmeninio pasiruošimo. Bažnyčios įsakyta velykinė išpažintis ir komunija (tiek pirma, kiek antra turi būti giliau paruoštos) kaip tik sutampa su šia velykine celebracija. Taigi "velykinė", jei dėl vienos ar kitos priežasties neatlikta šiomis Velykų švenčių dienomis, turi būti atlikta galimai artimiausiu laiku.

D. ŠEŠTADIENIO apeigos:

lietuviškai: 18 val.

portugališkai: 20 val.

VELYKOS: pamaldos įprastą sekmadienio valandą (8 ir 9)

IEŠKOME ORGANISTO

Lietuvių Sąjunga-Aliança nori surasti jaunuolį muziką, kuris mokinasi arba jau moka groti elektroniniu organu. Šis asmuo turėtų galimybę daryti muzikinę programą per Sąjungos parengimus.

Prašome kreiptis į Valdybą.

Telefonai: 273-3224 Algimantas Saldys.

274-5116 Kazimieras Ambrozevičius.

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJA ANELĖ BAUŽIENĖ

savo vyro Juozo Baužio 10-tų mirties metinių (balandžio 4 d.) proga.

Širdingai dėkojame mielai ML skaitytojai ir pagarbiai prisimename a.a. Juozą Baužį.

Redakcija ir administracija

JAUNIMO VELYKINIS PASIRUOŠIMAS

São Paulo lietuvių skautų "Palangos" vietininkija ruošia savo velykinį susikaupimą Didįjį Penktadienį (Sexta Feira Santa) šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Tėvai, tiek žodžiu, tiek savo asmeniniu pavyzdžiu turi jaunimui padėti kiek galima giliau krikščioniškai pergyventi Velykų – Kristaus Prisikėlimo – šventes.

ŠALPOS RATELIS

Iki kovo 31 prie Šalpos Ratelio prisidėjo savo įnašu Jonas Jakatanvisky (I.II.III.) Cr.40.000 NPN Cr.100.000
Lai Viešpats gausiai jiems atlygina.

IX KULTŪRINĖ IMIGRANTŲ PARODA

Kaip buvo praeitame ML numeryje skelbta, šiemet Imigrantų Kultūrinė Paroda prasidės balandžio 12 d., penktadienį, 20 val. Per patį atidarymą bus įvairių tautinių grupių pasirodymas. Lietuviams atstovaus dvejų mūsų jaunimo poros: Solange Banevičiūtė su Antanu Baltušiu ir Marcia Pavilionytė su José Vytautu de Oliveira Silicku. Programose dalyvaus Nemunas, Rūtelė ir Volungė.

Mūsų šokėjai ir choristai pasirodys:

- Balandžio 13 d., šeštadienį, 19:40 val.
- Balandžio 18 d., ketvirtadienį, 20,40 val.
- Balandžio 20 d., šeštadienį, 17,40 val.
- Balandžio 21 d., sekmadienį, per uždarymą, 18:40 val.

Vieta: BIENAL kultūros pastate, 2-am aukšte, Ibirapueroj.

IMIGRANTŲ KULTŪRINĖ PARODA

Iškilmingas atidarymas –

Balandžio 12 d. - 20 val.

Tęsis iki balandžio 21 dienos.

Vieta - Bienal Pavilione, 2-am aukšte, Ibirapueroje.

Programa: Bus paskelbta ateinančiam "ML" numery.

Kristaus Prisikėlimo švenčių proga sveikiname visus parapičius bei MŪSŲ LIETUVOS skaitytojus ir linkime Prisikėlusiojo malonių.

Šv. Kazimiero parapijos kunigai

PAMALDOS UŽ PAŠAUKIMUS

Kovo 24 bendromis lietuvių ir brazilų pamaldomis šv. Kazimiero parapijoj tikintieji jungėsi su primiciantu kun. Manuel Licinio Gonçalves, saleziečiu, į bendrą malda už pašaukimus – pašaukimus Bažnyčiai, Lietuvai, lietuvių kolonijai ypač Brazilijoj.

Primiciantas atvyko net iš Pindamonhangabos, kur jis saleziečių mąžoj seminarijoj eina mokslo vedėjo pareigas.

Per Mišias lietuvių choras pravedė liturgines giesmes. Pamoksle jaunas celebrantas pabrėžė pašaukimų reikalingumą ir savo paties asmeny reiške pasitenkinimą, kad, su Dievo ir gerų žmonių pagalba, įstengė pozityviai atsilipti į Dievo šaukimą.

Reikia nuolat melstis, kad Viešpats sužadintų daugiau pašaukimų – ir pašauktiesiems duotų drąsos ir jėgos nugalėti visas pasitaikančias kliūtis pašaukimui įgyvendinti.

Parapijoj organizuojasi pašaukiminės kampanijos sąjūdis.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ